

MARTINEZ, Vicent J.
Mariners que solquen el cel
2005

PABLO MARTÍNEZ ALCAIDE
1r BAT - IES Historiador Chabàs - Dénia

Vicent J. Martínez va néixer a València l'any 1962. És membre fundador de la Societat Espanyola d'Astronomia i de la Xarxa Europea de Cosmologia. En l'actualitat, és professor titular d'Astronomia i Astrofísica de la Universitat de València, a més de director de l'observatori astronòmic de la mateixa universitat. Amb aquesta obra va guanyar el XI Premi Europeu de Divulgació Científica Estudi General.

Primer de tot, direm que el tema tractat és la història de la cosmologia, des de l'origen dels temps, i de com grans científics de diverses èpoques han anat fent descobriments, per tal de millorar els coneixements de l'ésser humà en aquest camp. L'autor ha escrit aquest llibre perquè la gent pugui entendre com funciona el nostre univers i la manera com l'home ha arribat als descobriments relacionats amb la cosmologia i l'astronomia.

Pel que fa a l'argument del llibre, el principi d'investigació de l'astronomia va néixer de la curiositat de persones que es preguntaven el per què de les coses. Qüestions com: Per què la nit és fosca, si tenim els estels que brillen al cel? Podem conèixer la distància del Sol o la Lluna a la Terra? És la Terra el centre de la nostra galàxia? És així que els científics han desenvolupat mètodes per a resoldre tots els enigmes que han anat sorgint. Malgrat tot, resten moltes coses per descobrir, tal i com expressa l'autor al llibre.

En relació amb Copèrnic, va ser un dels grans investigadors. Ell va establir, en contra de totes les teories de la seua època, que la Terra girava al voltant del Sol, situat al centre dels nostres planetes, i no al contrari. Avui sabem, però, que aquesta teoria no és del tot certa, perquè el Sol i nosaltres ens trobem gairebé a uns 30 000 anys llum del centre de la nostra galàxia, la Via Làctia.

A més, gràcies a molts altres científics, s'ha avançat en els descobriments astronòmics i s'han creat aparells per a millorar la investigació. Els telescopis en són el millor exemple, perquè des dels seus orígens que servien per a observar a distàncies espacials considerables, fins ara que permeten veure-hi a distàncies colossals, n'hi ha hagut un gran desenvolupament. Quant a les distàncies entre planetes, cúmuls, estels i galàxies, han pogut ser mesurades, principalment, gràcies als càlculs matemàtics, en la majoria dels casos, mitjançant la trigonometria. Això significa que l'ésser humà ha aconseguit utilitzar els seus coneixements per evolucionar coneixent el nostre món.

Sobre els personatges d'aquesta obra, hi ha hagut molts astrònoms i científics que han protagonitzat i han permès que tot el saber actual sobre el nostre univers siga possible. Com ara, i especialment, Copèrnic; però, també, Tycho Brahe, que va ser un dels millors astrònoms que va observar a ull nu; Kepler, que descobrí tres de les lleis més importants de l'astronomia; Galileu, que fou el primer a utilitzar un telescopi i va descobrir les taques solars, les cavitats de la Lluna i que el Sol gira sobre el seu eix; Edmond Halley, que va observar el cometa Halley l'any 1682 i va encertar amb la predicció que el 1759 tornaria a ser vist; Isaac Newton, que proposà la llei de la gravetat...

Totes aquestes persones procedien de diversos països i a més van viure en èpoques diferents. Tanmateix, tots plegats han contribuït, en persona o mitjançant els seus apunts, els seus llibres i tot tipus de mitjans que poden haver perdurat i han servit com a base per a les generacions posteriors.

Pel que fa al meu punt de vista, aquest llibre ha sigut molt instructiu, perquè a banda del que apareix escrit, he après moltes coses que abans no coneixia. L'autor realitza moltes explicacions de la major part d'allò que tracta, mostrant el seu entusiasme per a aconseguir que el lector entenga del que parla, encara que de vegades havia de tornar a llegir algunes explicacions i, d'altra banda, hi apareixien expressions o explicacions bastant complicades d'entendre. Així doncs, hi ha parts en què l'autor ha captat el meu interès, demostrant que l'astronomia és un tema molt intrigant, perquè, a més, utilitza imatges que descriuen i fan més lleuger el tema i que segurament agrada a la majoria de les persones.

Els descobriments que s'han fet sobre el nostre univers i com s'han fet és el motiu pel qual vaig escollir aquest llibre. Per tant, estic satisfet amb aquesta lectura i, en conclusió, és adequat per a aprendre sobre aquest tema, però jo el recomanaria a gent una mica més avançada en el camp científic, atesa la dificultat de part del seu vocabulari. De tota manera, estic parlant com a inexpert lector primerenc en el tema de l'astronomia i la cosmologia.

Associació per a la divulgació
de la ciència i la tecnologia